

[Erna Sørensen.]

undersøges i et særligt udvalg. Så vidt det er mig bekendt, har socialministeren nedsat dette udvalg, og så vidt jeg har forstået, er det et embedsmandsudvalg, der har fået sagen til drøftelse.

Mit parti og jeg i særdeleshed ser med stor interesse på, at man snarest får en enkepensionsordning. Overalt i landet, hvor man kommer frem til møder og foredrag, bliver man spurgt, især af interesserede kvinder: når hører vi noget om enkepensionsforslaget? Det er nemlig sådan, at mange kvinder synes, det er hårdt og urimeligt, at de skal søge om særhjælp efter forsorgslovens § 282, og ser hen til, at der kan blive en rimelig pensionsordning efter samme linjer som folkepensionsordningen.

I den anledning tillader jeg mig at spørge den højtærede socialminister, om det nedsatte udvalg har afsluttet sit arbejde, og om man snart, hvis det er sket, vil kunne få et lovforslag fremsat her i tinget. Der er ingen tvivl om, at der netop her i tinget er stor interesse for sagen. Et virkeligt savn inden for vor forsorg ville derved blive afhjulpet, og retfærdigere og rimeligere forhold ville opstå for de mange kvinder, som i dag bærer store samfundsbyrder foruden bekymringerne for deres børns uddannelse fremover.

Weikop: I januar måned i år, nærmere bestemt den 31. januar, havde vi her i tinget en debat vedrørende et nyt Grønlandsskib, som staten skulle bygge. Der opstod en meget ivrig diskussion om, hvorvidt staten skulle bygge det, eller det skulle bygges hos et privat rederi, eller et privat rederi skulle overtage befragtningen til Grønland. Denne diskussion blev ganske særlig fremkaldt af den nuværende højtærede fiskeriminister, og vi deltog i den ud fra den betragtning, at vi også gerne ville have undersøgt, om det nu var til fordel for staten selv at anskaffe et sådant Grønlandsskib. Man vil sikkert huske, at den højtærede fiskeriminister dengang stillede et dagsordensforslag, som i øvrigt blev kaldt tilbage, fordi der blev fremsat et andet dagsordensforslag, der ville henvise sagen til et udvalg med det hverv omgående at modtage oplysninger om det grønlandske skib, og så skulle man vurdere

disse oplysninger. Dette udvalg kom også i arbejde, skønt det var lidt vanskeligt at komme igennem. Jeg husker oven i købet, at den højtærede fiskeriminister mente, at ministeren for Grønland — ikke den nuværende, men det var hr. Kjærbøl — strejkede, så man kan forstå, at den højtærede fiskeriminister var i høj grad interesseret i sagen.

Det endte med, at der skulle nedsættes en voldgiftsret, og jeg vil gerne fremføre et citat fra Folketingstidende 1956-57, sp. 3807, hvor den højtærede minister for Grønland, dengang altså hr. Kjærbøl, sagde følgende:

„Derimod efterkom jeg udvalgets opfordring til at søge præsidenten for sø- og handelsretten, hr. Hove, og bad denne udnævne to uvildige mænd, en shippingmand og en skibskonstruktør, til at eftergå de beregninger, der foreligger dels fra skibsreder Knud Lauritzen, dels fra den kgl. grønlandske handel. Jeg vil gerne tilføje, at jeg har talt med retspræsidenten, og jeg ved, at han gør forsøg på at få et par uvildige mænd til at foretage efterberegningen af det materiale, der foreligger.“

Dette sagde hr. Kjærbøl den 9. april 1957, altså i den forrige samling. Så er der mærkværdigvis blevet noget stille om denne sag. Jeg ved ikke, om det kan skyldes, at det daværende ærede medlem hr. Oluf Pedersen nu er blevet fiskeriminister, men jeg vil tro, at netop i den stilling vil man ganske særlig interessere sig for Grønland.

Nu spørger jeg den højtærede minister for Grønland: hvordan ligger denne sag? For det må vel være således, at denne voldgiftsret er blevet nedsat, at der altså er udpeget disse uvildige mænd. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at den har været i fuld funktion, og derfor spørger jeg: hvorfor er det kun fiskeriministeren, der skal læse dens kendelse? For fiskeriministeren må jo kende den; ellers kunne jeg dårligt tænke mig, at han ville se roligt på, at der ikke skete noget i denne sag. Jeg spørger altså den højtærede minister for Grønland, om ikke vi andre, der har været medlemmer af det nævnte udvalg, kan få lejlighed til at se dens kendelse, se, hvad der i det hele taget er sket i denne sag, og få det belyst. For det er jo ikke sådan, at man ikke mere skal bruge skibe til Grønland; der kan blive tale om et